

foc i lloc

Drets i llibertats

Un govern limitat per llei és la millor protecció de les llibertats

DELFI **ROCA**

En una democràcia veritablement justa el poble no ha de rendir comptes davant del govern, sinó a l'inrevés. Per això, cal rebutjar els tics d'autoritarisme. S'ha de reaccionar davant qualsevol intent d'anul·lar el compromís de la societat amb el principi humanitari que els drets dels individus són innats i inalienables. Per què darrerament hi ha la sensació que l'estat s'està inclinant cap a l'autoritarisme. Que els drets emanen de l'estat i es concedeixen graciosament al poble. Per contra, la nova Andorra constitucional de 1993 era la d'un estat lliure, on els drets emanaven del poble i es concedien a l'estat. Aquell any, el poble andorrà va deixar de ser un conjunt de súbdits que només tenien dret a tenir propietats, rebre educació, treballar, pregar i parlar, perquè les seves institucions els ho permetien. Gràcies a la Constitució, aquells súbdits es van transformar en ciutadans. Aquesta nova ciutadania va acceptar ser governada d'acord a un pacte de consentiment, que s'ha de renovar periòdicament, i que és constitucionalment revocable. Ara bé, una de les característiques dels governs autoritaris és que exigeixen lleialtat

als súbdits, mentre que són hostils amb la dissidència. Al contrari que els governs democràtics preocupats per la llibertat de l'individu, que no exigeixen mai res. Perquè depenen, en gran part, que cadascun dels seus ciutadans assumeixi de forma voluntària la responsabilitat de protegir les llibertats de qui els envolta, independentment de la seva raça, ètnia, credo, capacitat, sexualitat o gènere. Per això, qualsevol garantia col·lectiva basada en el acord, i no en la imposició, acabarà afavorint la convivència en igualtat davant la llei. Una igualtat que no va només de drets, sinó també de llibertats. Molts d'aquests drets no haurien de ser legiscats, sinó deixats en l'espai indefinit que es crea restringint el poder del govern. Per exemple, el dret a la llibertat d'expressió es té de veritat quan se li prohibeix al govern redactar una llei que el restringeixi. Com el dret a la llibertat de premsa, que és real quan el govern té prohibit redactar una llei que la redueixi. Ídem amb la llibertat de culte si es prohibeix al govern que instauri una religió. O el dret a reunir-se i protestar, garantit mentre es prohibeixi al govern redactar una llei que digui el contrari.